

Vykonávanie dôkazov - Chorvátsko

OBSAH

- 1 Dôkazné bremeno
  - 1.1 Aké sú pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena?
  - 1.2 Existujú pravidlá, ktoré vylučujú určité skutočnosti z dôkazného bremena? V ktorých prípadoch? Je možné predložiť dôkazy s cieľom dokázať, že konkrétne právne domnienky sú neplatné?
  - 1.3 Do akej miery musí byť súd presvedčený o určitej skutočnosti, aby na jej základe rozhodol?
- 2 Získavanie dôkazov
  - 2.1 Vyžaduje si získavanie dôkazov vždy podanie strany alebo môže sudca v určitých prípadoch získať dôkazy aj z vlastnej iniciatívy?
  - 2.2 Aké kroky budú nasledovať v prípade, ak súd schváli žiadosť strany týkajúcu sa získania dôkazov?
  - 2.3 V ktorých prípadoch môže súd zamietnuť žiadosť strany o získanie dôkazov?
  - 2.4 Aké rôzne dôkazné prostriedky existujú?
  - 2.5 Aké sú spôsoby získania dôkazov od svedkov a líšia sa tieto spôsoby od spôsobov, ktoré sa využívajú na získanie dôkazov od svedkov – znalcov? Aké sú pravidlá týkajúce sa predkladania písomných dôkazov a znaleckých správ / posudkov?
  - 2.6 Majú niektoré dôkazné prostriedky väčšiu dôkaznú silu ako ostatné?
  - 2.7 Sú niektoré spôsoby dokazovania v záujme preukázania určitých skutočností povinné?
  - 2.8 Sú svedkovia podľa zákona povinní svedčiť?
  - 2.9 V akých prípadoch môžu odmietnuť vypovedať?
  - 2.10 Možno osobu, ktorá odmieta svedčiť, sankcionovať alebo prinútiť vypovedať?
  - 2.11 Existujú osoby, od ktorých nemožno získať svedeckú výpoveď?
  - 2.12 Aká je úloha sudcu a strán pri vypočúvaní svedka? Za akých podmienok môže byť svedok vypočutý prostredníctvom videokonferencie alebo iných technických prostriedkov?
- 3 Hodnotenie dôkazov
  - 3.1 Podlieha súd obmedzeniam pri vydaní rozsudku v prípade, ak účastník nezískal dôkazy zákonným spôsobom?
  - 3.2 Bude sa moja vlastná výpoveď považovať za dôkaz v prípade, ak som účastníkom konania?

1 Dôkazné bremeno

1.1 Aké sú pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena?

Pravidlá týkajúce sa dokazovania a predkladania, výberu, zhromažďovania, preskúmania a posudzovania dôkazov v občianskych súdnych konaniach sú stanovené v článkoch 219 až 276 Občianskeho súdneho poriadku (*Zakon o parničnom pokroku*) (*Narodne novine* (NN, Úradný vestník Chorvátskej republiky) č. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 a 89/14 (ZPP)).

Všeobecným pravidlom je, že každá strana musí uviesť skutočnosti a predložiť dôkazy, na ktorých sa zakladá jej tvrdenie alebo ktorými napáda vyhlásenia a dôkazy protistrany, čo znamená, že v chorvátskom (občianskom) procesnom práve zásada práva na vypočutie pri zhromažďovaní skutočností a predkladaní dôkazov prevažuje.

Preto musí každá strana dokázať pravdivosť vyhlásení o existencii skutočností, ktoré sú pre ňu priaznivé, na ktorých sú založené jej tvrdenia (a námietky), pokiaľ zákon nestanovuje inak.

Súd je spravidla oprávnený stanoviť iba skutočnosti, ktoré strany uviedli, a vziať do úvahy len dôkazy, ktoré strany predložili. Vo výnimočných prípadoch je súd oprávnený (a povinný) stanoviť skutočnosti, ktoré strany neuviedli, a vykonať dôkazy, ktoré strany nepredložili, iba ak má podozrenie, že strany majú v úmysle uplatniť si nároky, ktoré nie sú oprávnené si uplatniť.

Ak na základe predložených dôkazov (článok 8 ZPP) súd nemôže s istotou stanoviť skutočnosť, rozhodne o existencii tejto skutočnosti uplatnením pravidiel o dôkaznom bremene.

1.2 Existujú pravidlá, ktoré vylučujú určité skutočnosti z dôkazného bremena? V ktorých prípadoch? Je možné predložiť dôkazy s cieľom dokázať, že konkrétne právne domnienky sú neplatné?

Dôkazy zahŕňajú všetky skutočnosti dôležité pre vydanie rozhodnutia.

Nie je potrebné dokazovať skutočnosti, ktoré strana v priebehu konania uznala pred súdom, ale súd môže takisto nariadiť predloženie dôkazov o týchto skutočnostiach, ak sa domnieva, že ich uznaním sa strana snaží o uplatnenie nároku, ktorý nie je oprávnená si uplatniť (článok 3 ZPP).

Okrem toho sú právne normy oslobodené od dôkazov, pretože sa na ne vzťahuje pravidlo, podľa ktorého sa predpokladá, že súd právo pozná (*iura novit curia*).

Nie je potrebné dokazovať skutočnosti, ktoré sú všeobecne známe. Je však prípustné dokázať, že určitá skutočnosť nie je všeobecne známa.

Skutočnosti, ktorých existencia sa predpokladá zákonom, sa nemusia dokazovať, ale je možné dokázať, že neexistujú, pokiaľ zákon nestanovuje inak. V súlade s tým pravidlá o vyvrátiteľných domnienkach (*praesumptiones iuris*) uľahčujú dôkazy, pretože strana, ktorá sa opiera o právne relevantnú skutočnosť, nie je povinná dokázať existenciu takejto skutočnosti priamo. Stačí sa odvolať na všeobecnú právnu normu obsiahnutú vo vyvrátiteľnej domnienke a strana, ktorá tvrdí, že všeobecnú normu obsiahnutú vo vyvrátiteľnej domnienke nie je možné uplatniť na konkrétny prípad, to musí dokázať.

Existujú však prípady, pri ktorých zákon nepovoľuje neexistenciu skutočností, pri ktorých zákon predpokladá, že sú dokázané (*praesumptiones iuris et de iure*), ak je súd povinný dospieť k záveru, že predmetná právne relevantná skutočnosť existuje.

1.3 Do akej miery musí byť súd presvedčený o určitej skutočnosti, aby na jej základe rozhodol?

Úlohou súdu je presvedčiť sa o existencii alebo neexistencii skutočností, na ktorých sa zakladá uplatňovanie právnych predpisov. ZPP neobsahuje explicitné ustanovenia o pravdepodobnosti, ale stupeň pravdepodobnosti by sa mal zvýšiť pomerne k dôležitosti opatrenia, ktorá sa má prijať, s prihliadnutím na štádium konania, v ktorom sa diskutuje a rozhoduje o konkrétnej procesnej otázke, a na procesné dôsledky, ktoré budú nasledovať, ak sa zistí, že určité skutočnosti existujú alebo neexistujú.

Podľa všeobecného pravidla o voľnom posudzovaní dôkazov súd rozhodne podľa vlastného presvedčenia o tom, ktoré skutočnosti sa majú dokázať, na základe svedomitého a dôkladného posúdenia všetkých dôkazov predložených jednotlivo a ako celok a s prihliadnutím na výsledky celého konania.

2 Získavanie dôkazov

2.1 Vyžaduje si získavanie dôkazov vždy podanie strany alebo môže sudca v určitých prípadoch získať dôkazy aj z vlastnej iniciatívy?

Ako už bolo uvedené, chorvátsky (občiansky) súdny poriadok je prevažne inter partes, čo znamená, že strany môžu zhromaždiť skutočnosti a vykonávať dôkazy z vlastnej iniciatívy a súd je oprávnený stanoviť skutočnosti, ktoré strany neuviedli, a vykonávať dôkazy, len ak má podozrenie, že strany majú v úmysle uplatniť si nároky, ktoré nie sú oprávnené si uplatniť (článok 3 ods. 2 ZPP).

2.2 Aké kroky budú nasledovať v prípade, ak súd schváli žiadosť strany týkajúcu sa získania dôkazov?

Súd rozhodne, ktoré predložené dôkazy sa majú zobrať do úvahy na stanovenie rozhodujúcich skutočností.

Ak súd prijal ponuku dôkazov od strany, spravidla začne s vykonávaním uvedených dôkazov.

V sporoch prejednávanych komorou (*vijeće*) sa dôkazy vykonávajú na hlavnom pojednávaní pred komorou, ale komora môže z dôležitých dôvodov rozhodnúť, že určité dôkazy je potrebné vykonať pred predsedom komory alebo pred sudcom vyžiadaného súdu (vyžiadaným sudcom). V takom prípade sa na hlavnom pojednávaní prečíta záznam o vykonanom dôkaze.

Samosudca alebo predseda komory vedie hlavné pojednávanie, vypočúva strany a vykonáva dôkazy, ale súd nie je viazaný rozhodnutím o vedení pojednávaní, čo okrem iného znamená, že nie je viazaný rozhodnutím o prijatí alebo zamietnutí ponúk dôkazov predložených stranami.

2.3 V ktorých prípadoch môže súd zamietnuť žiadosť strany o získanie dôkazov?

Podľa ustanovení ZPP súd zamietne predložené dôkazy, ktoré nepovažuje za relevantné, a v rozhodnutí uvedie dôvody zamietnutia.

ZPP neobsahuje osobitné ustanovenia o možnosti zamietnutia neprípustných dôkazov alebo dôkazov, ktoré nie je možné vykonať nákladovo efektívne. V sporoch pred mestským súdom (*općinski sud*) s hodnotou nepresahujúcou 10 000 chorvátskych kún a v sporoch pred obchodným súdom (*trgovački sud*) s hodnotou nepresahujúcou 50 000 chorvátskych kún môže súd, ak usúdi, že stanovenie skutočností dôležitých pre urovnanie sporu by viedlo k neprimeraným ťažkostiam a nákladom, rozhodnúť o existencii takýchto skutočností na základe voľného posúdenia s prihliadnutím na dokumenty, ktoré strany predložili, a ich svedectvo, ak súd predložil dôkazy vypočutím strán.

V ustanoveniach ZPP sa stanovuje aj lehota pre strany na uvedenie všetkých skutočností a predloženie ponúk dôkazov. V priebehu riadneho občianskeho súdneho konania musí každá strana v žiadosti a v odpovedi na žiadosť najneskôr na prípravnom pojednávaní uviesť všetky skutočnosti, ktoré zdôvodňujú ich nárok, predložiť dôkazy potrebné na stanovenie skutočností, ktoré predložili, a vyjadriť svoje stanovisko k vyhláseniam o skutočnostiach a dôkazoch ponúknutých protistranou. Počas hlavného pojednávania môžu strany predložiť nové skutočnosti a dôkazy len vtedy, ak ich nie svojou vlastnou vinou nedokázali poskytnúť alebo predložiť pred ukončením predchádzajúceho konania.

Súd nevezme do úvahy nové skutočnosti a dôkazy, ktoré strany svojou vlastnou vinou poskytnú alebo predložia počas hlavného pojednávania.

Viac informácií o dôkazoch a vykonaní dôkazov v konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu nájdete v [Veci s nízkou hodnotou sporu – Chorvátska republika](#).

2.4 Aké rôzne dôkazné prostriedky existujú?

V ZPP sa stanovujú tieto dôkazy: súdna kontrola, listinné dôkazy, svedkovia, znalci a vypočutie strán.

2.5 Aké sú spôsoby získania dôkazov od svedkov a líšia sa tieto spôsoby od spôsobov, ktoré sa využívajú na získanie dôkazov od svedkov – znalcov? Aké sú pravidlá týkajúce sa predkladania písomných dôkazov a znaleckých správ / posudkov?

Svedkom je každá fyzická osoba, ktorá je schopná poskytnúť informácie o skutočnostiach, ktoré sa dokazujú. Svedkovia sa vypočúvajú jednotlivo a bez prítomnosti iných svedkov, ktorí majú byť vypočutí neskôr, a sú povinní odpovedať ústne.

Svedok je najprv poučený o tom, že je povinný hovoriť pravdu a že nesmie nič opomenúť. Potom je upozornený na dôsledky poskytnutia falošného svedectva. Okrem toho sa svedkovi vždy položí otázka, ako vie o skutočnostiach, o ktorých svedčí.

Znalec musí mať rovnaké kvality ako svedok, to znamená, že musí byť schopný pozorovať, spomínať a opisovať, a navyše musí mať aj odborné znalosti.

Určití znalci, ktorí sú predvolaní súdom, musia uposlúchnuť predvolania a predložiť svoje zistenia a stanovisko.

Z toho vyplýva, že úloha znalcov v sebe zahŕňa stanovenie zistení a stanoviska. Súd určí, či znalec predloží svoje zistenia a stanovisko len ústne na pojednávaní alebo ich predloží aj písomne pred pojednávaním. Súd stanoví lehotu na predloženie písomných zistení a stanoviska, ktorá nesmie presiahnuť 60 dní.

Znalec musí vždy svoje stanovisko vysvetliť.

Súd poskytne stranám písomné zistenia a stanovisko najneskôr 15 dní pred pojednávaním, na ktorom majú byť vypočuté.

ZPP nerozlišuje medzi postupmi vypočúvania svedkov a vypočúvania znalcov, a preto sa v ňom nestanovujú žiadne osobitné procesné ustanovenia.

Pokiaľ ide o listinné dôkazy, strany samotné musia predložiť dokument, o ktorý sa opierajú ako o dôkaz svojho vyhlásenia.

Dokument, ktorý bol vydaný v predpísanej forme štátnym orgánom v rámci jeho oblasti zodpovednosti a dokument vydaný právnickou alebo fyzickou osobou v uvedenej forme, ktoré konali v rámci výkonu svojich verejných právomocí, ktoré im boli pridelené zákonom alebo predpisom založeným na zákone (verejný dokument), sa považuje za dokazujúci pravdivosť toho, čo osvedčuje alebo upravuje.

Ostatné dokumenty majú rovnakú dôkaznú hodnotu, ak podľa osobitných predpisov je ich dôkazná hodnota rovnocenná dôkaznej hodnote verejných dokumentov.

Je prípustné dokázať, že skutočnosti uvedené vo verejných dokumentoch sú nepravdivé alebo že dokument bol vypracovaný nesprávne.

Ak súd pochybuje o pravosti dokumentu, môže požiadať orgán, od ktorého má pochádzať, aby sa k nemu vyjadril.

Pokiaľ nie je v medzinárodnej dohode uvedené inak, riadne overené zahraničné verejné dokumenty majú podľa podmienky reciprocity rovnakú dôkaznú hodnotu ako vnútroštátne verejné dokumenty.

V ZPP sa takisto stanovujú pravidlá týkajúce sa povinnosti poskytovať dokumenty v závislosti od toho, či je dokument vo vlastníctve predvolanej strany, protistrany, verejného orgánu alebo organizácie vykonávajúcej verejnú moc alebo tretej osoby (fyzickej alebo právnickej osoby).

2.6 Majú niektoré dôkazné prostriedky väčšiu dôkaznú silu ako ostatné?

Podľa všeobecného pravidla o voľnom posudzovaní dôkazov uplatňovaného v chorvátskom (občianskom) procesnom práve súd podľa vlastného presvedčenia rozhodne, ktoré skutočnosti považuje za dokázané, na základe svedomitého a náležitého posúdenia všetkých dôkazov predložených jednotlivo a ako celok a pri zohľadnení výsledkov celého konania.

V súlade s tým neexistuje žiadne pravidlo, podľa ktorého by určité dôkazy mali väčšiu váhu alebo význam ako iné, hoci v praxi sa dokumenty považujú za spoľahlivejšie (ale nie dôležitejšie) ako iné dôkazy (svedkovia, vypočutia).

2.7 Sú niektoré spôsoby dokazovania v záujme preukázania určitých skutočností povinné?

Nie, v ZPP sa nestanovuje, že určité dôkazné prostriedky sa považujú za povinné na stanovenie určitých skutočností. V súlade so zásadou *inter partes* sú strany oprávnené predložiť dôkazy a súd posúdi, ktoré predložené dôkazy vykoná na účely stanovenia príslušných skutočností.

2.8 Sú svedkovia podľa zákona povinní svedčiť?

Každá osoba predvolaná ako svedok je povinná uposlúchnuť predvolanie a ak sa v ZPP nestanovuje inak, je povinná svedčiť. Preto je svedectvo, ktoré v sebe zahŕňa povinnosť dostaviť sa na súd, vypovedať a hovoriť pravdu, všeobecnou povinnosťou každej osoby. Svedkovia, ktorí z dôvodu vysokého veku, choroby alebo vážnych telesných postihnutí nie sú schopní uposlúchnuť predvolanie, sa vypočujú v ich vlastnom domove.

2.9 V akých prípadoch môžu odmietnuť vypovedať?

Osoba, ktorá by svojím svedectvom porušila povinnosť mlčanlivosti v súvislosti s úradným alebo vojenským tajomstvom, nesmie byť vypočutá ako svedok, dokiaľ ju príslušný orgán nezbaví takejto zodpovednosti.

Svedok môže odmietnuť vypovedať:

- o niečom, čo mu strana zverila ako svojmu splnomocnenému zástupcovi;
- o niečom, s čím sa strana alebo iná osoba priznala svedkovi, ktorý vystupoval ako náboženský svedník;
- o skutočnostiach, ktoré sa svedok dozvedel ako advokát, lekár alebo pri výkone

akéhokoľvek iného povolania alebo akejkolvek inej činnosti, ak existuje povinnosť zachovávať mlčanlivosť o tom;

čo sa dozvedel pri výkone uvedeného povolania alebo činnosti.

Samosudca alebo predseda komory informuje tieto osoby o možnosti odmietnuť vypovedať.

Svedok môže odmietnuť odpovedať na jednotlivé otázky z presvedčivých dôvodov, najmä ak by odpovedaním na takúto otázku vystavil závažnej hanbe, značnej materiálnej škode alebo trestnému stíhaniu seba alebo svojho priameho pokrvného príbuzného do akéhokoľvek stupňa alebo nepriameho pokrvného príbuzného do tretieho stupňa vrátane svojho manžela alebo manželských príbuzných do druhého stupňa – a to aj keď sa manželstvo skončilo – a svojho poručníka alebo poručenca, adoptívneho rodiča alebo adoptované dieťa.

Samosudca alebo predseda komory informuje svedka o tom, že

môže odmietnuť odpovedať na položené otázky.

2.10 Možno osobu, ktorá odmieta svedčiť, sankcionovať alebo prinútiť vypovedať?

Áno, je to možné. Ak sa svedok, ktorý bol riadne predvolaný, nedostaví bez vysvetlenia alebo ak takýto svedok opustí miesto, kde má byť vypočutý, bez povolenia alebo akéhokoľvek opodstatneného dôvodu, súd mu môže nariadiť nútený návrat na vlastné náklady a môže takisto uložiť peňažnú pokutu v rozmedzí od 500 do 10 000 chorvátskych kún.

Ak sa svedok dostaví a odmietne vypovedať alebo odpovedať na určité otázky po tom, čo bol informovaný o dôsledkoch, ktoré z toho vyplývajú, a súd sa domnieva, že dôvody jeho odmietnutia odpovedať sú neopodstatnené, môže uložiť peňažnú pokutu v rozmedzí od 500 do 10 000 chorvátskych kún; ak svedok stále odmieta vypovedať, súd ho môže zadržať. Svedok je zadržaný dovtedy, kým nesúhlasí s vypovedaním alebo kým sa jeho svedectvo nestane zbytočným, ale najdlhšie na jeden mesiac.

Ak svedok následne poskytne vysvetlenie svojej neprítomnosti, súd zruší svoje rozhodnutie o pokute a môže oslobodiť svedka od uhradenia nákladov v plnej výške alebo čiastočne. Súd takisto môže zrušiť svoje rozhodnutie o pokute, ak svedok následne súhlasí s vypovedaním.

2.11 Existujú osoby, od ktorých nemožno získať svedeckú výpoveď?

Informácie o oslobodení od všeobecnej povinnosti svedčiť v súvislosti s úradným alebo vojenským tajomstvom, t. j. o práve osôb vykonávajúcich osobitné činnosti odmietnuť vypovedať a právo odmietnuť odpovedať na osobitné otázky, pozri bod 9).

Vo všeobecnosti môžu byť ako svedkovia vypočuté iba osoby, ktoré sú schopné poskytnúť informácie o skutočnostiach, ktoré sa dokazujú, a súd rozhodne o schopnosti osoby svedčiť na individuálnej báze.

Osoba nemôže byť svedkom, ak je priamo zapojená do konania ako strana alebo ako zákonný zástupca strany, zatiaľ čo splnomocnený zástupca strany môže byť vypočutý ako svedok.

2.12 Aká je úloha sudcu a strán pri vypočúvaní svedka? Za akých podmienok môže byť svedok vypočutý prostredníctvom videokonferencie alebo iných technických prostriedkov?

Každý svedok musí byť vypočúvaný individuálne, a nie v prítomnosti svedkov, ktorí majú byť vypočutí neskôr. Svedok je povinný odpovedať ústne.

Svedok je najprv poučený o tom, že je povinný hovoriť pravdu a že nesmie nič opomenúť. Potom je upozornený na dôsledky poskytnutia nepravdivého svedectva.

Svedok bude potom požiadaný, aby uviedol svoje meno, priezvisko, osobné identifikačné číslo, meno otca, svoje zamestnanie, adresu, miesto narodenia, vek a vzťah k strane.

Po týchto všeobecných otázkach bude svedok požiadaný, aby uviedol všetko, čo vie, o skutočnostiach, o ktorých má svedčiť, a potom mu môžu byť položené otázky na účely potvrdenia, doplnenia alebo vysvetlenia. Nie je dovolené klásať otázky, ktoré už obsahujú odpoveď na otázku.

Svedkovi je vždy položená otázka, ako vie o skutočnostiach, o ktorých svedčí.

Svedkovia, ktorých svedectvá sú v rozpore s dôležitými skutočnosťami, môžu byť vypočúvaní tvárou v tvár. Vypočúvajú sa jednotlivito v súvislosti s každou okolnosťou, v prípade ktorej existuje rozpor, a ich odpovede sa zaznamenajú do zápisnice.

Chorvátska republika nemá žiadne osobitné ustanovenia upravujúce vykonávanie dôkazov prostredníctvom videokonferencie. Ustanovenia článkov 126a až 126c ZPP však predstavujú základ pre takúto metódu vypočúvania, t. j. súdne pojednávania môžu byť zvukovo zaznamenané. Rozhodnutie o zaznamenaní prijíma súd z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť strany. Spôsob uchovávaní a prenosu zvukových záznamov, technické podmienky a spôsob zaznamenávania upravuje rokovací poriadok súdu.

3 Hodnotenie dôkazov

3.1 Podlieha súd obmedzeniam pri vydaní rozsudku v prípade, ak účastník nezískal dôkazy zákonným spôsobom?

V ZPP sa nestanovujú osobitné ustanovenia o nezákonne získaných dôkazoch. Právny základ je však obsiahnutý v článku 29 Ústavy Chorvátskej republiky (*Ustav Republike Hrvatske*) (NN č. 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14), v ktorom sa stanovuje, že nezákonne získané dôkazy nie je možné použiť v súdnom konaní.

V ZPP sa uvádza iba to, že súd nesmie zohľadniť návrhy strán, ktoré sú v rozpore so záväznými predpismi a pravidlami verejnej morálky.

3.2 Bude sa moja vlastná výpoveď považovať za dôkaz v prípade, ak som účastníkom konania?

Strany konania nemôžu byť vypočuté ako svedkovia; v ustanovenia ZPP sa však stanovuje vypočutie strán ako jeden z dôkazov, ak neexistujú iné dôkazy alebo ak napriek iným predloženým dôkazom to súd považuje za potrebné na stanovenie dôležitých skutočností.

Ustanovenia ZPP o vykonávaní dôkazov zo strany svedkov sa vzťahujú na vypočutie strán, pokiaľ nie je uvedené inak.

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzí na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.

Posledná aktualizácia: 19/12/2018